

[Aksel Møller.]

denne stigning kun bliver på 85 mill. kr.? Det forekommer mig at være at misbruge ordet „ansvarsløs“. Jeg mener, der er plads til en sådan lettelse, og jeg mener ikke, en sådan lettelse vil ændre landets økonomiske politik. Jeg mener iøvrigt, at den højtærede finansminister burde kunne få tid til at læse sit partis finanspolitiske ordførers taler fra i fjor, da disse spørgsmål blev behandlet. Heller ikke da ønskede oppositionen at godkende det finansielle skøn, som forelå; den mente sig berettiget til at stille forslag om skattelettelse udover den skattelettelse, som den daværende regering foreslog. Forholdet er ganske utvivlsomt dette: at en opposition har fuld ret til at hævde, at overslagene — og vi har gode erfaringer derfor — ikke altid holder, hvad de lover.

Poul Hansen (Kalundborg): I de indlæg, der er fremkommet fra de ærede ordførere i denne debat, er der udtrykt en lang række ønsker om ændringer og lettelser o. s. v. Jeg havde troet, at jeg kunne virke som et godt eksempel ved at være meget tilbageholdende i så henseende. Men i den retning er jeg blevet skuffet. For at der dog ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg gentage, hvad jeg sagde til indledning, at også vi har forskellige ønsker — jeg indrømmer, at det ikke er en så omfattende ønskeliste som den, der iøvrigt er kommet til udtryk her i dag — som vil blive gjort gældende under udvalgsforhandlingerne; men jeg har ikke fundet det rimeligt at præsentere denne ønskeseddel i dag.

Det ærede medlem hr. Himmelstrup kunne ikke forstå, hvad jeg hentydede til, da jeg sendte det ærede medlem en venlig hilsen. Han nævnte det selv i en meget intim forbindelse med omtalen af cigaretter, og dermed er jeg — synes jeg — fritaget for at svare på, hvad jeg videre tænkte på med denne bemærkning.

Jeg har endnu en bemærkning til det ærede medlem. Vi har tidligere på dagen hørt en moralsk forelæsning fra det ærede medlems partifælle, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der foreholdt os, hvad vi i agitationen havde sagt af efter hans mening overdrevne ting o. s. v. Jeg synes, at det på denne baggrund er lidt ejen-

dommeligt, at det ærede medlem hr. Himmelstrup nu uden videre fastslår, at under den nuværende regering vil udgifterne stige til det tårnhøje — det var det ærede medlems udtrykkelige ordvalg. Jeg synes, at det heroverfor kan være rimeligt at hen-vise til en talrække i den økonomiske års-oversigt side 14, tabel 7, hvor det angives, hvad statens drifts- og anlægsbudget har været i forskellige finansår; det angives tillige, hvad samtlige udgifter har været i det enkelte finansår. Man begynder med finansåret 1949—50 og slutter med 1953—54. Vi kan vel sige, at den tidligere socialdemokratiske regering har ansvaret for årene 1949—50 og 1950—51, og at regeringen Eriksen-Kraft har ansvaret for de følgende tre finansår. Denne talrække siger så med hensyn til udgifterne, at disse under de to års socialdemokratisk regering var henholdsvis 2 480 mill. kr. og 2 455 mill. kr. — en nedgang, ærede medlem! Under den venstre—konservative regering er der straks en stigning til 2 950 mill. kr., dernæst en stigning til 3 295 mill. kr. og endelig en stigning til 3 770 mill. kr. Jeg har ikke til hensigt at bebrejde den tidligere regering denne stigning, men jeg har til hensigt at fremføre disse tal overfor den tale, som vi jo har hørt nogle gange, om, at socialdemokratisk styre i modsætning til såkaldt borgerligt styre altid medfører tårnhøje udgifter. Man har hørt den samme snak i forbindelse med kommunevalgene. Jeg synes faktisk, jeg er berettiget til at sige disse ting på baggrund af den moralske forelæsnings-tale, vi tidligere på dagen har hørt.

Både det ærede medlem hr. Himmelstrup og det ærede medlem hr. Stæhr Johansen har jo stillet krav om nedsættelse af af-gifterne; i hvert fald har det ærede medlem hr. Himmelstrup talt om, at der forelå en reserve, og det ærede medlem hr. Aksel Møller var nu sidst inde på det samme. Heroverfor vil jeg fremføre følgende: fra sidste forår, da vi diskuterede skatter, har jeg en erindring om en finansminister, der var overmåde stejl og tilbageholdende overfor enhver tale om lettelse — enhver tale om lettelse; de lettelser, som vi foreslog i de direkte skatter, blev afvist med terminologien: ansvarsløs tale, og det drejede sig om væsentligt mindre beløb end dem, man nu taler om fra oppositionens side.